

Tweede deel reisverslag reis Filippijnen April 2026

Na het weekend maandag begonnen met een aantal mensen te bereiken die ik deze week nog wil bezoeken. Dat is bij ons vrij simpel we pakken een telefoon en binnen 5 minuten is dat geregeld.

Hier gaat het enigszins anders omdat hier op een aantal plaatsen geen signaal is.

Dan maar WhatsApp proberen en tevens een email sturen. Maandagavond had ik nog steeds geen antwoord.

Dinsdag maar gewoon begonnen met naar het ziekenhuis in Ormoc te gaan.

Daar viel ik midden in een vergadering tussen directie en artsen.

O ja, je had gebeld ik ben vergeten terug te bellen was het eerste wat er gezegd werd...maar ga maar zitten dan kan je mee luisteren.

Na de vergadering had ze een enorme verrassing voor me. Toen ik hier in November was waren er een aantal pakketten onderweg naar dit ziekenhuis. Maar mijn dagen dat ik hier toen blijven mocht waren om. Dus ik moest naar huis en had met de directrice van te voren duidelijk alles geregeld. Die zei toen ga jij maar rustig naar huis dan regel ik hier dat keurig af. Daar is niets van terecht

gekomen Alles stond hier op een duister hoekje weggezet, wachten tot ik weer zou komen.

Prachtig maar toen ik alles uitgezocht had miste ik een klein pakje van 1 meter lang.

Ik had geen gegevens hier dus ik moet dat als ik thuis kom maar navragen.

Verder kreeg ik te horen en, dat had ik ondertussen al gezien, dat de renovatie van het ziekenhuis begonnen was. De beslissing was dus gevallen na jaren praten over renoveren of nieuwbouw. In ieder geval moet dit gebouw beter bestendig worden tegen de zwaardere tyfoons.

Dat blijkt ook wel want in de laatste perioden van tyfoons zijn er toch weer een aantal bedden gesneuveld. Bij het bekijken van die ruïne die ik zag kan je moeilijk je ogen dicht doen dus in het latere gesprek wat ik had met de directrice heb ik gezegd zorg even voor prijzen en transportkosten en dan praten we verder. Nog even over de verzending gehad van de pakketpost die naar andere ziekenhuizen moeten. Daarvan heb ik gezegd "U brengt het keurig naar Palo want daar ga ik niet heen en ik verdeel morgen de rest in deze omgeving".

De volgen de dag naar het ziekenhuis in Villaba

En daar kwam ik mij grote vriendin weer tegen (toen we de eerste bedden naar dit ziekenhuis brachten bleken de deuren van het ziekenhuis te smal te zijn en kreeg deze dame het idee om de zaag in die bedden te zetten, heb ik haar op een niet al te diplomatieke wijze aan haar verstand gebracht dat ik haar ook zou doorzagen. (Ze heeft toen de nodige deuren laten verbreden.)

Dit was even een intermezzo, nu zijn we grote vrienden van elkaar.

We moesten (mijn chauffeur en ik) gelijk zitten en eten en hele verhalen maar het was allemaal keurig in orde maar ze had toch wel enkele vragen. Afsproken dat we er achter aan zouden gaan.

Toen ook nog even naar het ziekenhuis in Palompon.

Daar kennis gemaakt met de nieuwe secretaris en bleek Nannet ons contact persoon niet aanwezig te zijn maar we hadden toch nog even een goed gesprek gehad. Op de terugweg zijn we nog even naar Sambulawan gereden, ja dat kan tegenwoordig want in 5 minuten zit je van Cassilion in Sambulawan. Nog 100 meter en de weg is helemaal van beton dus geen modderwegen meer.

Hier hebben we even met Adeth gesproken over iemand die eigenlijk ook aan het terugbetalen moet zijn maar dit nog niet deed.

Ze zei dat ze wist dat hij nog aan betalen was omdat hij nog in een trainingskamp zat en daar in Juli uitkwam.

Zij zou het in de gaten houden. Toen terug naar het hotel.

Vandaag contact gezocht met onze notaris, maar dit lukt slecht omdat hij een nevenfunctie heeft die hem zeker drie a vier dagen bezig houdt.

Maar ik heb hem een email gestuurd op aanraden van zijn secretaresse dus nu maar afwachten.

Morgen naar Sambulawan en zondag bezoek aan Dr. de Lara. Het weer is de hele week vrij rustig en droog maar de zon is knap heet. Verdere bijzonderheden komen weer in het volgende verslag.